ସାମ ହାୟାରିଂ କୋ.

ଭି.

ଏ.ଆର୍. ଭୁଜବଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜାନୁଆରୀ 12,1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 1894:

ଧାରା 2(7), 2(9), 5-A — ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ୍ - ଯେଉଁ ଘର ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବସାୟ ଚାଲୁଥିଲା, ସେହି ଘରଟି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ଭେ ସଂଖ୍ୟାର ଅଂଶ ନୁହେଁ, ସେଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ ଏକ ସେସ୍ ମୁକ୍ତ ଦେୟ ଭବନ ବୋଲି ଯେ ଦାବି -ତେଣୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଭଙ୍ଗାଯିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ- କେବଳ ଜଣେ ଭଡାଟିଆ ଏବଂ କୋଠାର ସେଡ୍ ଅଂଶ ଥିଲା - ରାୟ ଦିଆଗଲା, କାରଣ ଏଥିରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ- ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ପରେ ଆଉ ସୁଯୋଗ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ- ଏହା ଉପୁଜେ ନାହିଁ- ଜେରା ପାଇଁ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ-ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ନ୍ୟାୟିକ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରାଧିକରଣ ନୁହଁନ୍ତି ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପତ୍ତିର ବିସ୍ତୃତ ସମାଧାନ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ- ଯେହେତୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି, ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2503 /1996.

W.P. ସଂଖ୍ୟା 2745/1987 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 3.2.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ।

ଏସ୍. କେ. ଢୋଲକିଆ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମନୋଜ ୱାଡ, ସୁଶ୍ରୀ ଉଷା ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଜେ. ଏସ୍. ୱାଡ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା, ଡି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର ଏବଂ ସୁକୁମାରନ୍ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 10 ପାଇଁ ।

ଏମ୍. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍, ସଞ୍ଜୟ ପାରିଖ, ସୁଶ୍ରୀ ଅନିତା ଶେନୋଇ ଏବଂ ଡି. ଏମ୍. ନାରଗୋଲକର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଏହି ଆବେଦନ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ନମ୍ବର 893/92 ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଦେଶରୁ ଉଦ୍ଭୂତ ହୋଇଛି । ସଂକ୍ଷେପରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରୂପ ଅଟେ:

ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଜମିର ଭଡାଟିଆ ଯାହା ସିଟି ସର୍ଭେ ନଂ. 56 ର ଏକ ଅଂଶ, ଯାହାକୁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଗୃହ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ବିକାଶ ଆଇନ 1976 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ସିଟି ସର୍ଭେ ନଂ. 56 ରେ ଥିବା ଉପରଗଠନଟି ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା । ତେଣୁ, ବମ୍ବେ ହାଉସିଂ ଆଣ୍ଡ ଏରିଆ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ ସ୍ଥିତି ଯାଞ୍ଚ କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା ଯେ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତା'ପରେ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯୋଜନାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତକରଣ ପରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଧାରା 5 - A ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଭଡାଘରେ ସେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ ତାହା ସିଟି ସର୍ଭେ ନମ୍ବର 56ର ଅଂଶ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ କୋଠା ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସେହି ଆପତ୍ତି ଆଧାରରେ, କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ମଗାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ସେ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ, ଏହି ଗଠନଟି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଗଠନ 1981 ମସିହାରେ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନାହିଁ । ଦୁଃଖଦ ଭାବେ, ସେବେଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଶ୍ରୟ ଶିବିରରେ ରହୁଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଏସ.କେ. ଢୋଲକିଆ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 2 (7) ସହିତ ଧାରା 2 (9) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା କୋଠାଟି ସେସ୍-ମୁକ୍ତ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ କୋଠା । ତେଣୁ, ଅଧ୍ୟାୟ VIII ରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦଖଲରେ ଥିବା କୋଠା, ଯଦି ପୁନଃନିର୍ମାଣର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କମ୍ 500 ଟଙ୍କା ହୁଏ, ତେବେ

କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାକୁ ଦାୟୀ ନୁହେଁ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିବାରୁ, ଧ୍ୱଂସ ଓ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ । ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ରିପୋର୍ଟ ପରେ, ଭୂ-ଅର୍ଜନ ଅଧିକାରୀ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ଶୁଣାଣି କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଜେରା ପାଇଁ ଡକା ନଥିଲେ । ଏହିହେତୁ, ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ । ତୃତୀୟ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଆପତ୍ତିକୁ ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା ଏହି ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ପକ୍ଷଗତ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ପ୍ରଶ୍ନ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଢାଞ୍ଚାରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ଗଠନଟି ସିଟି ସର୍ଭେ ନମ୍ବର 56 ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭବନ କି ନୁହେଁ ?ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଭାଗୀୟ ବେଞ୍ଚ ସମ୍ମୁଖରେ, ଶ୍ରୀ ଏସ. କେ. ଢୋଲକିଆଙ୍କ ପକ୍ଷର ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରମୁଖ ଦାବି ହେଉଛି— ଶେଡ୍‌ଟି ସିଟି ସର୍ଭେ ନଂ 56 ର ପ୍ଲଟର ଅଂଶ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେହି ଶେଡ୍‌ଟି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅଭିଯୋଗର ଗମ୍ଭୀରତା ହେଉଛି ଯେ ଅଧିନିୟମ 76 (d) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି କେବଳ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୋଠା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବୋର୍ଡ ସରକାରଙ୍କୁ, ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ କହିପାରିବ । ବିଭାଗୀୟ ବେଞ୍ଚ ଏହା ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛି ଯେ, ଧାରା 2(7) ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା 'ଭବନ'ର ସଂଜ୍ଞାକୁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପଢ଼ିଲେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଏଥିରେ ଭଡ଼ା ଦିଆଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିମ୍ବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଅଧିକୃତ ଏକ ଘରକୋଠା ସହିତ ଘର, ଉପଘର, ଅଶ୍ୱଶାଳା, ଶେଡ୍, ଝୁପଡ଼ି ଏବଂ ଏପରି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଂରଚନା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ସେହି ନିଷ୍କର୍ଷର ଆଧାରରେ ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଗଲା ଯେ, ଯେଉଁ ଢାଞ୍ଚାରେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇଛନ୍ତି, ସେହି ଢାଞ୍ଚାଟି ସିଟି ସର୍ଭେ ନଂ 56 ର ଅଂଶ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଅଧିଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଥରେ ଏହା ନିଷ୍କର୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ ଯେ ସେ ଜଣେ ଭଡାଟିଆ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଢାବା କୋଠାର ଏକ ଅଂଶ, ଧାରା 2 (9) ଅନୁଯାୟୀ ପରିଭାଷିତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଭଡାଟିଆ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ସେସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଏହା ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯେଉଁ ଢାଞ୍ଚାରେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜର ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସିଟି ସର୍ଭେ ସଂଖ୍ୟା 56 ର ଅଂଶବିଶେଷ । ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସଂରଚନାଗୁଡ଼ିକ ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ଏବଂ

ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଭାଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଏକ ତଥ୍ୟର ନିଷ୍କର୍ଷ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିଷ୍କର୍ଷ ହେଉଛି ଯେ ପୁନଃଗଠନ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି - ଆବେଦନକାରୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କି? ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଆପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରାଯିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଆପତ୍ତି ଶୁଣିବା ପରେ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣୀୟ କି ନୁହେଁ ତାହା ନିଜେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ତଥ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ରିପୋର୍ଟ ମାଗିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ଥିତି ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ନୁହେଁ ବରଂ ଲାଭଦାୟକ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଆଉ ସୁଯୋଗ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉଭା ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜେରା ପାଇଁ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି । ସେ ଏକ ପ୍ରଶାସନିକ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ପଚରାଯାଏ, ତେବେ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ । ଏହି ମାମଲାରେ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆଇନର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ରହିଛି ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।